ΑΘΗΝΑΪΚΑ

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

Εἶνε ἀφάνταστο τὸ ἐνδιαφέρο τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ Βασιληᾶ μας. Ὅλοι εἶνε ἐκνευρισμένοι καὶ περνοῦν ὧρες ἀγωνίας, ἡ ὁποία φθάνει σὲ ὑπερένταση τὶς βραδυνὲς ὧρες. Καὶ ἡ μόνη τους ἀνακούφισι εἶνε νὰ τριγυρίζουν ἔξω ἀπὸ τὸ παλάτι καὶ νὰ εἶνε πλέον κοντά, περιμένοντας μὲ καρδιοκτύπια τὴν ὀνειρευτὴ εἴδησι τῆς καλλιτερεύσεως.

ΕΙΝΕ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ;

Τί γίνεται ἔξω ἀπὸ τὸ παλάτι; Πρὸς τὸ βράδυ λογιῶν λογιῶν κόσμος μαζεύεται ἀπ' ἔξω, καὶ βλέπει κανεὶς διαφόρους τύπους λαϊκούς, μεσαίας τάξεως, παιδιά, ἡλικιωμένους γρηές. Καὶ πολλαῖς κυρίες ἀπὸ τὶς γνωστότερες χωρὶς καπέλλα. Καὶ σχηματίζωνται διάφοροι κύκλοι, καὶ ἀκούει κανεὶς νὰ ἐπαναλαμβάνεται διαρκῶς αὐτὴ ἡ ἐρώτησις·

— Πάει καλλίτερα;

Τρέμουν καὶ ἀποφεύγουν νὰ ποῦν τὸ ἐναντίον.

Καὶ ὅταν κυριαρχεῖ αἰσιόδοξη εἴδησις ὅλων τὰ μάτια λαμποκοποῦν ἀπὸ χαρά, καὶ ψιθυρίζουν μὲ κατάνυξι.

— Δόξα σοι ὁ Θεός.

— Ἡ Παναγία νὰ βάλῃ τὸ χεράκι της.

Η ΙΟΥΔΗΘ

Ἀπόψε μία πρώτη ἐκ τῶν πρωτίστων εἰς τὸ θέατρον τῆς Δος Κοτοπούλη.

Ὁ ὑπέροχος ἡρωισμὸς μιᾶς γυναικὸς ἡ ὁποία θυσιάζεται ὑπὲρ τοῦ πάσχοντος καὶ θνήσκοντος ἐκ πείνης λαοῦ τῆς Βυθηνίας, ἡ ὁποία προσφέρει τὴν ὡραιότητά της διὰ νὰ κορέσῃ τὰ ἄγρια ἔνστικτα ἑνὸς βαρβάρου ἐπιδρομέως, ὅστις διψᾷ τὸ αἷμα τοῦ πλησίον του καὶ ἐπιθυμεῖ, ὅπως ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ μίαν πόλιν καιομένην τὴν νύκτα νὰ τὸν φωτίζῃ, ἡ πάλη τῆς ἐξοντώσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἀφ' ἑτέρου, ὅλα αὐτὰ ἀπεικονίζονται μὲ τὸν χρωστῆρα τοῦ μεγάλου τραγῳδοῦ Χέμπελ εἰς πέντε θαυμασίας πράξεις.

Ἡ Δὶς Κοτοπούλη εἰς τὸν ῥόλον τῆς Ἰουδὴθ ἐμψυχώνει τὸν γοητευτικώτερον τύπον τῆς γυναικός. Ἀρκεῖ δὲ ἡ περιγραφὴ τῆς θαυμασίας τουαλέττας ποῦ θὰ φορέσῃ — ἡ ὁποία εἰρήσθω ἐν παρόδῳ κοστίζει χίλια τριακόσια φράγκα — νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἀνυπολόγιστη εὐμορφιά της. Εἶνε ἀπὸ μουσελίνα ῥὸζ τὸ φόντο, ἐπάνω ἄσπρο τοῦλι κεντημένο μὲ μαργαριτάρια. Ἐπανοφόρι ἀρχαίου ῥυθμοῦ ἀπὸ βελοῦδο τυρκουὰζ καὶ μὲ πόρπην πολυτελῆ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, μὲ ὅλην του τὴν ἀσθένειαν, ἐξακολουθεῖ νὰ παρακολουθῇ τὴν κίνησι τῶν ἐφημερίδων. Μάλιστα τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν ἐφημερίδων, εἶνε αὐτὴν τὴν φορὰν πολὺ μεγαλείτερον ἀπὸ πρίν.

Τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀσθενείας Του ἡ Α. Μ., ἀνεγίνωσκεν ὁ ἴδιος μόνος Του τὰς ἐφημερίδας, τελευταῖο ὅμως ἔχει ἀναλάβει τὸ ἔργον τοῦ ἀναγνώστου ὁ ἰατρὸς κ. Σάββας.

Προχθὲς μάλιστα συνέβη μεταξὺ τῆς Α.Μ. καὶ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικόν.

Ἡ Α. Μ. ἐζήτησε ἀπὸ τὸν κ. Σάββαν νὰ τοῦ ἀναγνώσῃ τὸ ἄρθρον τῆς «Ἑστίας», τὸ ὁποῖον ὅμως ὁ ἰατρὸς ἀπέφυγε νὰ τὸ κάμῃ, διότι τὸ ἄρθρον τοῦτο περιεστρέφετο πέριξ τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως, ἦτο δὲ τοιοῦτον ὥστε δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ἀκούσῃ ὁ Βασιλεύς. Ἀντὶ τοῦ ἄρθρου ὁ κ. Σάββας, ἤρχισε νὰ τοῦ ἀναγινώσκῃ τὸ χρονογράφημα τοῦ κ. Νιρβάνα.

Ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε καὶ ἐκ δευτέρου νὰ τοῦ ἀναγνωσθῇ τὸ ἄρθρον, ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Σάββας, προσεπάθει καὶ πάλιν νὰ ἀποφύγῃ, ὁ Βασιλεὺς τοῦ εἶπε.

— Καλά, κατάλαβα, ἄφισε δὲν πειράζει Σάββα.

...ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ;

Χθὲς τὸ πρωὶ μιὰ γυναικοῦλα σταμάτησε στὴν ὁδὸν Πειραιῶς κάποιον κύριον κατεβαίνοντας πρὸς τὰ κάτω, καὶ διαβάζοντα τὴν ἐφημερίδα του.

— Πῶς εἶνε; τοῦ εἶπε μὲ ἀνησυχία.

— Τί πρᾶγμα, πῶς εἶνε;

— Ὁ Βασιλιᾶς μας, ὁ πολυαγαπημένος μας, ἀπήντησεν ἐκείνη μὲ θέρμην καὶ φανερὰ ἀποροῦσα πῶς δὲν τὴν εἶχαν ἐννοήσει.

— Πολὺ καλλίτερα, εὐτυχῶς, εἶπεν ὁ κύριος.

Ἡ γυναῖκα κύτταξε μὲ μάτι πλημμυρίζον ἀπὸ εὐγνωμοσύνη τὸν κύριο.

— Νὰ σοῦ δώσῃ ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία, καλέ μου κύριε, ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ καρδοῦλά σου, τοῦ εἶπε, καὶ τράβηξε τὸ δρόμο της ἥσυχη καὶ μὲ ἀναπαυμένη τὴν ψυχή.

Ο ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

Λοιπὸν μαζὺ μὲ τὸ καλοκαίρι ἡ βασιλεία τοῦ φωνογράφου ἐγκαθιδρύθη ὁριστικῶς πειὰ εἰς τὴν πόλι μας.

Τὰ περισσότερα συνοικιακὰ καφενεῖα εἶνε ἐφωδιασμένα ἀπὸ τοὺς φλυάρους αὐτοὺς λάρυγκας τοῦ Ἔδισσων, καὶ αἱ βραδυνὲς ὧρες δέρνονται ἀλύπητα ἀπὸ τοὺς βραχνοὺς των ἤχους.

Καθὼς φαίνεται μάλιστα, παρ' ὅλα τὰ περὶ τοῦ ἐναντίου διαδιδόμενα ὁ φωνογράφος θὰ ἐπικρατήσῃ φέτος καὶ στερεώνῃ τὴν κυριαρχίαν του περισσότερο καὶ δυνατώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη χρονιά.

ΣΤΑΥΡΟΥΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΧΤΑ

Χαρακτηριστικώτατον κι' αὐτό. Πολλοὶ θερμοὶ φιλόθρησκοι, ἐφωδιασμένοι μὲ φυλαχτὰ ἁγίων λειψάνων, σταυρῶν καὶ μικρῶν εἰκόνων εἰς τὰς ὁποίας ἀποδίδεται μεγάλη δύναμις θαυματουργός, ἔσπευσαν νὰ τ' ἀποστείλουν εἰς τὸν ἀσθενοῦντα Βασιλέα μας διὰ νὰ σωθῇ.

Πόσα δὲν λέγει καὶ πόσον δὲν εἶνε συγκινητικὸν τὸ ἀφελὲς καὶ ἁπλοϊκὸν αὐτὸ κίνημα...

ΠΕΡΙ ΗΣΑΙ.Α Ο ΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ τὸν ἀνακινήσαντα τὸ ζήτημα τῆς γυναικὸς συνεργάτην τῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Γιοφύλλην, ἐλάβαμεν ἀκόλουθον γράμμα.

Κύριε Συντάκτα,

Ἐπειδὴ ἐνομίσθη ὅτι ὅσα ἔγραψα στὸ προχθεσινόν ἄρθρον μου σχετικῶς μὲ τὴν γνώμην τοῦ φίλου μου κ. Ἀθ. Μίχα τὸν ἔθιγον προσωπικῶς, θεωρῶ ὅτι μοῦ ἐπιβάλλεται νὰ τονίσω ὅτι ὅσα ἔγραψα δὲν εἶχον κανένα τέτοιον σκοπόν, ἀλλὰ μόνον ἀπέβλεπον στὸ νὰ ἀποδείξουν ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦ μακαρίτου Ἡσαΐα, τὸ ὁποῖον ἔφερεν ὁ κ. Μίχας, δὲν εἶχε καμμίαν θέσιν στὸ «ζήτημά μας.»

Μὲ ὑπόληψιν

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Στὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, εἰς τὰς 6 1)2 μ.μ., ὁ συνάδελφος καὶ ποιητὴς κ. Σωτήριος Σκίπης, θὰ κάμῃ τὴν προαγγελθεῖσαν διάλεξίν του, μὲ θέμα «Διατί ἡ ποίησις εἶνε αἰωνία.»

Εἶνε τόσον ὡραῖον τὸ θέμα καὶ τόσον κατάλληλον διὰ νὰ τὸ χειρισθῇ ὁ συμπαθὴς ποιητής, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ σημερινὴ διάλεξίς του θ' ἀποτελέσῃ ἀπόλαυσιν καλλιτεχνικὴν ἀπὸ τὰς ὀλίγας.

Καὶ μιὰ ὅμως ἀκόμη λεπτομέρεια, ποῦ καθιστᾷ περισσότερον ἐπαγωγὸν τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Σκίπη. Ὁ ποιητής, ποῦ ἀπαγγέλλει μὲ τόσην γοητείαν, θ' συνοδεύσῃ μὲ ἀπαγγελίαν τραγουδιῶν τὴν διάλεξίν του.

❁

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συλλόγου τῶν Εμποροϋπαλλήλων (πλατεῖα Μητροπόλεως), ὥρα 6.15 μ.μ. θὰ δοθῇ ἡ προαναγγελθεῖσα διάλεξις τοῦ συναδέλφου κ. Μιχ. Παπιστρατηγάκη μὲ θέμα «Ἡ σημασία τῆς μορφῆς διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν τέχνην». Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΜΟΔΑ

Τέλος ἐξηκριβώθη ποιὰ ὑφάσματα θὰ κυριαρχήσουν φέτος στὸν κόσμο τὸν καλαίσθητο, κατ' ἀπομίμησιν τῶν Παρισινῶν κομψῶν κυριῶν. Εἶνε τὰ βουάλ μὲ ῥίγες χρωματισταῖς, καὶ ἄλλα μὲ πικώ.

Ἐξ αὐτῶν τὴν θαυμασιωτέραν συλλογὴν λαμβάνει αὔριον ἕνας ἐκ τῶν πρωτίστων οἴκων ὑφασμάτων ὁ «Μικρὸς Οἶκος» τοῦ κ. Παπακυριακοπούλου ὁδὸς Ἑρμοῦ παρὰ τὴν στοὰ Γιζάρη.

ΘΕΑΤΡΑ

Κυβέλης. Τὸ μέγα δρᾶμα τοῦ Κιστεμάκερ «Ἡ ἐνέδρα» εἰς 4 πράξεις.

Κοτοπούλης. Πρώτην φορὰν ἡ «Ἰουδὴθ» τραγῳδία μὲ Ἰουδὴθ τὴν Δα Κοτοπούλη.

Συντάγματος. (Ἐστεγασμένον) Τὰ «Νυκτερινὰ γυμνάσια» φάρσα εἰς πράξεις 3.

Πανελλήνιον. (Ὀπερέττα Παπαϊωάννου) Ἀργεῖ ἕνεκα τῶν γενικῶν δοκιμῶν τοῦ νέου ἔργου ἡ «Βασίλισσα τοῦ Σινεμά».

Ἀλάμπρα. (Φωφῶς Γεωργιάδου) «Τρεῖς γιὰ μιὰ» ἀκατάλληλον διὰ κυρίας.

Λαοῦ. «Ἡ Σκοῦπα».

Θησεῖον. «ΛΟΛΟ».

Παλλάς. «Μαρικίτα»

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΤΡΙΤΗ. 12 Ἰαΐου. Εἰς Εὐρώπην 10 π. μ. Εἰς Αἴγυπτον, Κύπρον, Ἰνδίας καὶ Αὐστραλίαν (Τζῶν) 11 π.μ. Εἰς Σερβίαν, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (διὰ Θεσσαλονίκης) 6 π. μ. Εἰς Κων)πολιν (διὰ Θεσσαλονίκης-Δεδεαγὰτς) 6 π. μ. Εἰς Σμύρνην (διὰ Κων)πόλεως) 6 π. μ. Εἰς Χίον Μιτυλήνην καὶ Καβάλλαν (Τζῶν) μεσημβρ. Εἰς Κρήτην (Τζῶν) 11 π. μ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

11 Μαΐου 1915.

Ἀθῆναι. Βαρ. πίεσις 8 πμ. 755 — 2 μμ. 755,4.

Θερμοκρασία 8 πμ. 18,ο9 2 μ.μ. 22,ο6.

Μεγίστη 24,ο3.

Ἐλαχίστη 15,ο3.

Μέση ὑγρασία μεγάλη 70.

Ἐπὶ τῆς Πάρνηθος (Σανατόριον) ὕψος 1000 μ.

Θερμοκρασία 7 πμ. 15,ο8 2 μμ. 17,ο8.

Μεγίστη 18,ο4.

Ἐλαχίστη 8,ο4.

Ἑλλάς. Ὁ καιρὸς ἔκλινε πρὸς βροχὴν τὴν πρωίαν ἐν Ἀθήναις. Οὐρανὸς λίαν νεφελώδης. Ὑγρασία μεγάλη. Θερμοκρασία κατωτέρα τῆς κανονικῆς. Ἄνεμοι ἐπικρατοῦσιν οἱ νότιοι ἀσθενεῖς μέτριοι.

Θάλασσα ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸ Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.

ΠΕΙΡΑΪΚΑ

— Σύλληψις δυναμιτιστῶν

Χθὲς τὴν πρωΐαν παρὰ τὴν Πειραϊκὴν Χερσόνησον συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ διόπου τοῦ Λιμεναρχείου Κυριάκου Καρατζᾶ οἱ Β. Λουκᾶς καὶ Δημ. Πλατανιώτης, διότι ἡλίευον διὰ δυναμίτιδος.

Γενομένης ἐρεύνης ἐντὸς τοῦ πολιαρίου των εὑρέθη ποσότης φυσιγγίων δυναμίτιδος, ἡ ὁποία κατεσχέθη.

— Κλοπαί

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ὁ Εὐάγ. Νάζος διαρρήξας τὴν οἰκίαν τῆς χήρας Ζαφηρίας Νικολάου ἀφήρεσε διάφορα ἀντικείμενα ἀξίας 400 δραχμ. Ὁ δράστης δὲν συνελήφθη.

Συνελήφθη ὁ Σ. Μαυρίδης, διότι ἔκλεψε τοῦ προϊσταμένου του Ι. Βούλγαρη ἓν περίστροφον καὶ ὅσα χρήματα εὗρεν εἰς τὸ συρτάρι.

— Πυρκαϊά

Περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς χθὲς ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν παρὰ τὸ μνημεῖον τῶν Γάλλων εἰς τὸ Ν. Φάληρον σανταποθήκην τοῦ Παντ. Λουκάκη, ἡ ὁποία καὶ ἀπετεφρώθη τελείως.

Αἱ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίαι ὑπερβαίνουσι τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν. Ἀνακρίσεων ἐπελήφθη ὁ ἀστυνόμος κ. Ἀναγνωστόπουλος.

— Αὐτοκτονία

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ 20ετὴς Ἰωάννης Μασδάκης ἢ Κόκκινος ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ πλήξας τρὶς διὰ μαχαίρας εἰς τὴν κοιλίαν του διὰ λόγους ἐρωτικούς. Αἱμόφυρτος μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάν. Νοσοκομεῖον.

— Ὁ πενθερὸς τὸν γαμβρὸν

Ὁ Νικ. Καΐλης λόγῳ οἰκογενειακῆς διαφορᾶς ἐτραυμάτισε σοβαρῶς χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸν γαμβρόν του Μιχ. Γαλαβάκην διὰ μαχαίρας εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν.

Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάν. Νοσοκομεῖον, ὁ δὲ δράστης πενθερὸς συλληφθεὶς ὡδηγήθη εἰς τὸ κρατητήριον.

— Καὶ ἄλλος τραυματισμὸς

Ὁ Π. Ἀρμυράκης ἔχων προηγουμένας ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Ἰ. Βρουτάκου τὸν ἐτραυμάτησε χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ μαχαίρας εἰς τὴν κοιλίαν.

Ὁ δράστης συνελήφθη, ὁ δὲ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάν. Νοσοκομεῖον.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Νέος τμηματάρχης.

Διὰ Β. Διατάγματος προήχθη κατ' ἐκλογὴν εἰς ἀνώτερον ἀρχιμηχανικὸν τοῦ στόλου ὁ ἀρχιμηχανικὸς α' τάξεως κ. Ι. Παπαβασιλείου καὶ ἐτοποθετήθη ὡς διευθυντὴς τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν τμήματος ἀτμομηχανῶν.

— Οἱ ἀδήλωτοι.

Χθὲς τὸ πρωὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ στρατηγοῦ κ. Γιαννακίτσα ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία τῶν ἀδηλώτων, ἀνερχομένων εἰς δισχιλίους περίπου.

— Νέοι εἰρηνοδίκαι.

Ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν διὰ τὴν θέσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου οἱ δικηγόροι κ. κ. Γρηγορόπουλος καὶ Παλαμίδας.

Η ΕΣΠΕΡΙΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΪΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Προχθὲς Κυριακὴν ἑσπέρας ἐδόθη ἐν τῷ Δημ. Θεάτρῳ Πειραιῶς, ἡ προαγγελθεῖσα δευτέρα ἐπίδειξις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Πειραϊκοῦ Ὠδείου τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἀπαγγελίας κ. Θ. Οἰκονόμου.

Κατὰ τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτὴν ἑσπερίδα ἐπαίχθησαν τὰ μονόπρακτον δρᾶμα τοῦ Φραγκίσκου Κοππέ «Ὁ Διαβάτης» καὶ αἱ μονόπρακτοι κωμῳδίαι «Ἕνα φλυτζάνι τσάϊ» καὶ «Συμφορὰ-Πεθερὰ» κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου.

Κόσμος ἀπολύτως ἐλάχιστος μόλις καταλαβὼν τὰς ἐμπροσθίας ἕδρας. Εἰς τὰ θεωρεῖα μερικοὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ ὀλίγαι οἰκογένειαι.

Ἡ ἀπροθυμία, ὡς ἐμάθομεν, τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Δραματικῆς Σχολῆς ἐκ μέρους τοῦ Πειραϊκοῦ κοινοῦ προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι αὕτη δὲν ἐξυπηρετεῖ κανένα πρακτικὸν σκοπὸν δεδομένου ὄντος, ὅτι τόσον ἐκ τῶν μαθητῶν, ὅσον καὶ ἐκ τῶν μαθητριῶν κανεὶς δὲν θ' ἀκολουθήσῃ τὸ καλλιτεχνικὸν στάδιον διὰ νὰ δικαιολογῆται ἡ μισθοδοσία τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ.

Οἱ ἐρασιτέχναι καὶ ἐρασιτέχνιδες ἔπαιξαν ἀρκετὰ καλά, παρατηρηθείσης σχετικῆς βελτιώσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν ῥόλων καὶ τῶν σκηνικῶν.

Οἱ κ.κ. Α. Βοχαλῆς, Μ. Πολίτης, Γ. Ἀντωνιάδης καὶ Τάκης Μολοχάδης καὶ αἱ Δίδες Κική Σούφλα, Μαρία Φιλιππαίου καὶ Κλειὼ Γεωργᾶ ἀπέδειξαν καὶ προχθὲς ὅτι εἶνε τέλειοι μύσται τῆς ἀπαγγελίας, ἐφ' ᾧ δικαίως δύναται νὰ καυχᾶται ὁ διαμόνιος κ. Θ. Οἰκονόμου.

ΣΤΗΘΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Αἱ ἁγναὶ καὶ ἰσχυραὶ οὐσίαι αἱ χρησιμοποιούμεναι εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ EMULSION SCOTT καθίστανται τελείως εὔπεπτοι, χάρις τῇ εἰδικῇ καὶ τελείᾳ μεθόδῳ τῆς κατασκευῆς SCOTT.

Ἀπορροφῶνται τάχιστα ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ διὰ τῆς κυκλοφορίας καταφθάνουσι εἰς τὸ προσβεβλημένον μέρος τονοῦσαι, καὶ θεραπεύουσαι αὐτό.

Εἶνε ἀληθεστάτη καὶ καταπλήσσουσα ἡ ταχύτης τῆς θεραπείας, ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι διὰ τὰς νόσους τοῦ στήθους καὶ τῶν πνευμόνων.

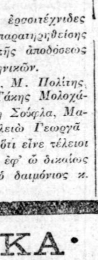

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων δυσαρέστων, φροντίσατε νὰ κάμετε χρῆσιν τοῦ γνησίου

EMULSION SCOTT

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.

Ζητεῖται πάντοτε τὸ γνήσιον EMULSION SCOTT μὲ τὸ σῆμα τοῦ ἁλιέως τὸ «Ἁλιέα».

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:

Γ. ΒΑΡΟΥΞΑΚΗΣ & Σια ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀρ. 798 τῆς 2 Ἀπριλίου τοῦ 1915 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Καλαμῶν, μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Γεωργίου Κ. Κουτσομητοπούλου κατοίκου Καλαμῶν καὶ τοῦ ἐναγομένου Παύλου Ἀποστολοπούλου κατοίκου πρώην Καρτερολίου τῆς Εὔας καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς, διὰ ταῦτα. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Παύλου Ἀποστολοπούλου δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1914 ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος. Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον ὅπως διὰ τὴν ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης αἰτίαν πληρώσῃ εἰς τὸν ἐνάγοντα δραχμὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἄχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Καλάμαι 22 Ἀπριλίου 1915.

Ὁ τοῦ Γεωργίου Κ. Κουτσομητοπούλου πληρεξούσιος δικηγόρος.

Β. Κ. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΣΣΑΖ

Μία μοναδικὴ εὐκαιρία διὰ τὴν κομψότητα καὶ ὡραιότητα τῶν κυριῶν, δι' ἑνὸς μασσὰζ μεθοδικωτάτου, πρὸς λέπτυνσιν ἢ πάχυνσιν τῆς σιλουέττας, μασσὰζ διὰ ἠλεκτρικῆς πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀρθριτισμοῦ, ὑπὸ τῆς μοναδικῆς μασσὲζ κ. Λουκίας Σταυροπούλου, Σκουφᾶ 21. Δέχεται καὶ κατ' οἶκον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 605 τῆς 5 Ἀπριλίου 1915 ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Καλαμῶν, ἐκδοθείσης μεταξὺ τῆς ἐναγούσης ἐν Καλάμαις ἑδρευούσης ἐμπορικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μασσουρίδης, Ἀναγνωστόπουλος καὶ Σα» παραστάσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου της δικηγόρου Ἰω. Ἀνδρικοπούλου, καὶ τοῦ ἐναγομένου Γεωργίου Πετροπούλου, κατοίκου πρώην Ραυτοπούλου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀπόντος.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου. Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης ἑταιρίας. Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως νὰ πληρώσῃ τῇ ἐναγούσῃ ἑταιρίᾳ διὰ τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης αἰτίαν δραχμὰς τριακοσίας πεντήκοντα ὀκτὼ καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα (358 καὶ 80)οο) ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως. Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν καὶ Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ἐναγούσης ἑταιρίας ἐκκαθαριζόμενα εἰς δραχμὰς εἴκοσι δύο (22), ἐξ ὧν δραχμὰς δέκα ὑπὲρ τοῦ πληρεξουσίου της.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Καλάμαις τῇ 15 Ἀπριλίου 1915 καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει, ἀπόντων τῶν μελῶν.

Ὁ Εἰρηνοδικῶν Πάρεδρος

Π. Σπηλιώτης

Ὁ Γραμματεὺς

Εὐθ. Χαραλαμπόπουλος

Ἐν Καλάμαις τῇ 7 Ἰαΐου 1915.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

Ι. Α. Ἀνδρικόπουλος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

ΆΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ παρέα, χαιρέτησε τὴν ἐμφάνισί του μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ χαρά. Τὰ ἐπιφωνήματα ἐτινάζοντο ἀπὸ ὅλων τὰ στόματα.

— Μπάρμπα Λιᾶ, σὲ θέλω ἀπόψε.

— Χαρμάνια εἴμαστε ὅλοι.

— Θὰ τὸ πᾶμε ὡς τὸν οὐρανό.

Ὁ καταστηματάρχης, ὁ «τεκετζῆς», ὅπως λέγεται στὴν ἰδιαίτερη γλῶσσα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, πῆρε ἕνα ποτῆρι νερό, ἔβγαλε τὸ λουλᾶ ἀπὸ τὸ ναργιλὲ καὶ ἔρριξε μέσα στὸ δοχεῖό του τὸ νερό.

Οἱ δύο φίλοι μὲ θαυμασμὸ παρατήρησαν τὴν κατασκευὴ τοῦ ναργιλέ. Ἦτανε φτιασμένος ἀπὸ ἕνα μεγάλο ἰνδικὸ καρύδι, στὸ ὁποῖον ὑπῆρχαν δυὸ τρῦπες. Μιὰ γιὰ τὸ λουλᾶ καὶ μιὰ γιὰ τὸ καλάμι, τὸ ἀναπληρῶνον τὴν ἰδιότητα τοῦ μαρκουτσιοῦ. Ὁ γέρω καταστηματάρχης, ἀφοῦ ἑτοίμασε τὴν περίεργο συσκευή, φύσηξε μέσα ἀπὸ τὸ καλάμι. Ἕνα περίεργο σφύριγμα ἀκούστηκε, καὶ ὁ νταγκλαρᾶς ἐμψιθύρισε στὸ αὐτὶ τοῦ Φουρτίδη.

— Εἶνε τὸ κάλεσμα αὐτό, ἡ σάλπιγκά μας.

Ὁ τεκετζῆς μάζεψε ἀπὸ τὸ τζάκι ἕνα μικρὸ σωρὸ «τζοῦρα» ἀποκάμματα δηλαδὴ ἀπὸ τουμπεκὶ καὶ τὰ ἔπιεσε στὸ λουλᾶ. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ταμπακιέρα ποῦ εἶχε στὸν κόρφο του ἔβγαλε δυὸ μακρόστενα κομμάτια χασίς. Τὰ δυὸ «κομμάτια» τὰ ἔκοψε μὲ τὰ δόντια του σὲ πολλὰ μικρότερα μέρη καὶ τὰ ἔβαλε πάνω στὸ τουμπεκί.

Οἱ ἄλλοι παρακολουθοῦσανε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀνυπομονησίαν. Ὅταν ὁ γέρως ἐπλησίασε στὸ μαγκάλι καὶ πῆρε δυὸ μεγάλα κάρβουνα, οἱ σκοτεινοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι ἐφώναξαν.

— Νταγλάντα τον, μπάρμπα Λιᾶ.

— Νταγλάντα τον.

Ὁ ναργιλὲς ἦτανε ἕτοιμος.

Ὁ πρῶτος πρὸς τὰ δεξιὰ ἀπὸ τὴν παρέα τὸν πῆρε στὰ χέρια του, τὸν ἐκράτησε σφιχτὰ καὶ ἔχωσε τὰ χείλη του μὲ θέρμη, μὲ λύσσα σχεδόν, στὸ καλάμι.

Ρούφηξε δυνατά, παρατεταμένα, ἀτελείωτα, καὶ τὸν ἔδωσε κατόπιν στὸν ἀριστερό του σύντροφο, ἐνῷ ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ ἀπὸ τὰ ρουθούνια του ἔβγαινε ἕνας σταχτὲς θολὸς καπνός, γεμίζων μὲ μιὰ δυνατὴ ζαλίζουσα μυρουδιά, τὴν μυρουδιὰ τοῦ χασίς, τὴν χαμηλὴ ἀτμόσφαιρα.

Ὁ δεύτερος ρούφηξε μὲ τὸ ἴδιο πάθος, καὶ κατόπιν πῆρε τὸ ναργιλὲ ὁ τρίτος, ὁ νταγκλαρᾶς, γιὰ νὰ τὸν δώσῃ στὸν τέταρτο στὴ σειρά, τὸ Φουρτίδη.

— Ροῦφα τοῦ εἶπε στ' αὐτί, ἀλλὰ ὄχι πολύ. Καὶ πρὸ πάντων κύτταξε νὰ μὴ καταπιῇς τὸν καπνό.

Ὁ Φουρτίδης πῆρε στὰ χέρια του τὴ συσκευὴ μὲ κάποιο φόβο. Κρατοῦσε στὰ χέρια του τὸ μυστήριο. Εἶχε μπροστά του τὴν Αἰγυπτιακὴ Σφίγγα, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἔλεγε τὸ αἴνιγμά της.

Ὅταν ρούφηξε ἔνοιωσε μέσα στὸ λάρυγγά του κάτι θερμὸ καὶ γλοιῶδες, μὰ ὄχι πολὺ πικρό, ὅπως τὸ ἐφανταζετο. Ἡ μυρωδιὰ τοῦ ναρκωτικοῦ φυτοῦ τὸν ἐχάϊδεψε καὶ χωρὶς νὰ κρατήσῃ τὴ συσκευὴ πολλὴ ὥρα, τὴν ἔδωσε στὸ φοιτητή. Τὰ συναισθήματα τοῦ φοιτητοῦ στὸ ἄγγιγμα στὰ χείλη του τοῦ καλαμιοῦ, δὲν ἦτανε διάφορα ἀπὸ τὰ συναισθήματα τοῦ φίλου του. Μάλιστα ἔννοιωσε στὴν ἀρχὴ κάτι τὸ κρύο, τὸ ναυτιῶδες, ποῦ φανέρωσε μὲ μιὰ σύσπασι τῶν γραμμῶν τοῦ προσώπου.

Ἡ δόσις τοῦ χασὶς ἦτανε ἔτσι καλὰ ὑπολογισμένη, ὥστε ὅταν ὁ τελευταῖος τελείωσε μὲ τὴ δική του σειρὰ τὴ ρουφηξιά του, στὸ ναργιλὲ δὲν εἶχεν ἀπομείνει παρὰ μιὰ λεπτὴ στρῶσις ἀπὸ τὰ ὑπολείμματα τοῦ ντουμπεκιοῦ.

Ὁ νταγκλαρᾶς φώναξε στὸν ἰδιοκτήτη τοῦ ντεκέ.

—Πάτα μας καὶ τὸ δεύτερο, Μπάρμπα Λιᾶ.

—Πάτα μας, καὶ τὸ δεύτερο καὶ γλήγορα, προσέθεσε ὁ φοιτητὴς συνοδεύων τὰ λόγιά του μὲ κάποιο περίεργο, ξαφνικὰ γέλοιο.

—Ἄρχισε νὰ τὸν χτυπᾷ, εἶπε καὶ πάλι στὸ αὐτὶ τοῦ Φουρτίδη ὁ νταγκλαρᾶς, ἀλλὰ ὁ Φουρτίδης τὸν σταμάτησε ξεσπῶν καὶ αὐτὸς σὲ παρόμοιο χαμόγελο.

Ὁ δεύτερος ναργιλές, πέρασε ἀπὸ τὰ στόματα ὅλων κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ἀλλὰ οἱ δύο φίλοι αὐτὴ τὴ φορά, καταλαβαίνοντες κάτι τὸ ἀσυνήθιστο στὸν ἑαυτόν των, φυλάχτηκαν καὶ τράβηξαν μὲ λιγώτερη ἔντασι.

Ξάφνου ὁ φοιτητὴς εἶδε ἕνα σταχτικίτρινο φεῖδι, νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ φίλου του, νὰ μακραίνῃ, καὶ νὰ ξαπλώνῃ πρὸς τὰ πάνω.

Σηκώθηκε ἀπάνω, ἅπλωσε τὸ χέρι του καὶ ἔκανε κάποιο κίνημα νὰ πιάσῃ τὸ πετῶν ἑρπετό, ὁ φίλος του ὅμως τὸν κράτησε ἀπὸ τὸν ὦμο, τὸν κάθισε στὰ γόνατά του καὶ ἄρχισε νὰ τοῦ μιλᾷ μὲ ἀγάπη.

—Καλό μου παιδί, Παῦλό μου... Πῶς ἔγινες ἔτσι ὤμορφος καὶ γλυκύς... Νά, νά... μὰ κύττα εἶναι νὰ σκάσῃ κανεὶς στὰ γέλοια... ὁρίστε, ποῦ τὤβρες αὐτὸ τὸ στεφάνι καὶ τὤβαλες πάνω στὰ μαλλιά... Χά, χά, χά...

Οἱ δύο φίλοι γελοῦσαν μὲ ὅλη των τὴν καρδιά, σφιχταγκαλιασμένοι καὶ φορές, φορὲς τὰ χείλη των ἔσμιγαν σὲ φιλήματα.

Ὕστερα ὁ Φουρτίδης εἶδε τὸν νταγκλαρᾶ, νὰ ξεκρεμᾷ ἀπὸ τὸν τοῖχο ἕνα μικρὸ ὄργανο παρόμοιο μὲ ἐκεῖνο ποῦ εἶχε δῇ τὴν πρώτη φορὰ ποῦ κατέβηκαν στὸ ὑπόγειο, νὰ τὸ χορδίζῃ καὶ νὰ παίζῃ.

Ὁ νταγκλαρᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὴν παρέα, εἴχανε ἀλλάξη, γινόταν ἀλλοιώτικοι ἐντελῶς ἄνθρωποι. Καὶ τὰ χείλιά των, ἐφαίνοντο σὰν κόκκινα λουλούδια, ποῦ ἀνοιγόκλειαν τὸν κάλυκά τους, καὶ ἔβγαζαν τραγούδια.

Τὰ λόγια ὅμως τοῦ τραγουδιοῦ, ποῦ τόσο περίεργα ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ χείλη τῶν κόκκινων λουλουδιῶν ἤρχοντο καθαρὰ ὡς τ' αὐτιά του.

Ὁ νταγκλαρᾶς εἶχε ἀρχίσει μιὰ ἀτελείωτη σειρὰ τραγουδιῶν, ποῦ τὰ ἔλεγε μὲ κάποιο μονότονο, ναρκώνοντα ἦχο. Ὕστερα ἔπαιζε τὸ ὄργανο καὶ οἱ ἄλλοι γύριζαν τὸ σκοπό.

Ὁ ἦχος καὶ τὰ λόγια τῶν τραγουδιῶν ἐκείνων, ἤρχοντο τόσο γλυκοί, τόσο καλοί, τόσο «φιλάνθρωποι» στ' αὐτιὰ τῶν δυὸ φίλων, ὥστε ἀποροῦσανε πῶς μποροῦσαν νὰ ὑπάρχουν τέτοια τραγούδια δῶ κάτω στὴ γῆ.

Ὁ νταγκλαρᾶς ἔλεγε.

Δὲν μοῦ λέτε, δὲν μοῦ λέτε
Τὸ χασίσι ποῦ πουλιέται
Γιὰ νὰ πάρω πέντε δράμια
Νὰ τὸ πιοῦνε τὰ χαρμάνια.

Ὕστερα παρακάτω.

Βάρκα μου μπογιατισμένη
Μὲ χασίσι φορτωμένη.

Καὶ ἀμέσως κατόπιν.

Σὰ μὲ δῇς καὶ πάρω βόλτα
Τὸ στριφό, βάλτο στὴν πόρτα.

Καὶ οἱ ἄλλοι ὅλοι μαζύ, γύριζαν τὴν ἐπωδό.

Τρεῖς καλές, καὶ δυὸ γιομάτες
Ἀγαπῶ δυὸ μαυρομάτες.

('Ακολουθεῖ)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 651 ἔτους 1912 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Τριπόλεως ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Ι. Θεοδωροπούλου, κατοίκου Βουτος νοῦ, ἀπόντος ἀλλὰ παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Στεφ Μάνου καὶ τῶν ἐναγομένων Παναγιώτου, Βασιλείου, Ἀντωνίου καὶ Γεωργίου Ν. Κολιάκων, κατοίκων πρώην Καπουρελίου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς ἀπόντων.

Διὰ ταῦτα,

Δικάζον ἐρήμην τῶν ἐναγομένων.

Δέχεται τὴν προκειμένην κλῆσιν τοῦ ἐνάγοντος.

Ὑποχρεοῖ τοὺς ἐναγομένους ἵνα διὰ τὴν ἐν τῇ κλήσει καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης ἀναφερομένην αἰτίαν πληρώσωσι τῷ ἐνάγοντι συμμέτρως δραχμὰς ἑπτακοσίας ἑβδομήκοντα ἐννέα (ἀριθ. 779) ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἐπὶ μὲν τῶν δραχμῶν 148 πρὸς 10 ο)ο, ἐπὶ δὲ τῶν δραχμῶν 220 πρὸς 12 ο)ο καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως μέχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν καὶ

Καταδικάζει τοὺς ἐναγομένους εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη ὁριζόμενα εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα τρεῖς (43), ἐξ ὧν λόγῳ ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου τοῦ ἐνάγοντος δραχμὰς 9.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Τριπόλει τῇ 20 Ἰουνίου 1912 ἀπόντων τῶν διαδίκων.

Ὁ Εἰρηνοδίκης

Ἰω. Παπασταύρου

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ν. Σιγάλας

Ἀκριβὴς περίληψις.

Ἐν Τριπόλει τῇ 22 Ἀπριλίου 1915.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

Στ. Μάνος

PEDICURE MANICURE

Shampooing Massage

MAISON F. KAMMER

spécialistes piplomés

Rue Voukourestiou 5 A.

Téléfone 906

ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΟΝΤΕΛΩΝ

Μία θαυμασία ἔκθεσις ζηλευτῶν μοντέλλων, μόλις παραληφθέντων ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἤνοιξε στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ 38, τῆς δεσποινίδος Μούντουκα.

Τὰ μοντέλλα ποικιλώτατα, ἀντιπροσωπεύουν τὸ λεπτότερον καὶ πλέον καλαίσθητον Παρισινὸν «σίκ».

Ὅσαι ἐπεσκέφθησαν ἕως τώρα τὴν ὡραίαν ἔκθεσιν ἔμειναν κυριολεκτικῶς κατενθουσιασμέναι. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικον, ὅπως θὰ πεισθοῦν ὅσαι τὴν ἐπισκεφθοῦν.